

INTRODUCZIUN

DAD URSICIN G. G. DERUNGS

Lein dar in sguard sin la situaziun historica partenent il profet Saharja e quella biala lectura della dumengia. Il cudisch che porta siu num ha denton duas parts che presupponan dus temps historics differents. L'emprema part, Sa 1–8 ei scretta denter il november 520 e december 518 a. Cr. Quei era suenter il retuorn ord la perschunia da Babilon. A Jerusalem anflan ei ina situaziun deprimenta. Il tempel vegn pér baghegiaus danovamein. Mo ils Persians ch'han dumignau ils Babilones protegian ils suttamess. Ils Gadius han ina posiziun stabla sut lur domini.

Tut outra la situaziun historica ella secunda part, Sa 9–14. Igl ei varga 200 onns pli tard. Ils Persians e lur politica liberala han stuiu suttacumber ad Alexander il Grond (356–323 a. Cr.). La cultura greca, il «hellenissem» dominescha. Israel ha politicamein da dir nuot pli.

En quella situaziun projectescha Israel sia cardientscha egl avegnir escatologic. Quel ei evocaus ella lectura de questa dumengia e sveglia era per nus giubel e speranza:

Il Messias vegn, denton senza carrs e cavals. El ei migeivels, cavalchescha in asen, e porta la pasch a tut ils pievels, senza armas da cumbat. – Zatgei che fa sperar e selegrar ual era oz!

1. LECZIUN

Sa 9,9–10

Aschia plaida il Segner:

Giubilescha da forza, feglia da Sion!

Dai grius da legria, ti feglia da Jerusalem!

Uarda, tiu retg vegn tier tei,

el, il gest e spindrader;

el ei mudests e vegn sesend sin in asen,

sin in pulieder d'ina asna.

El fa svanir d'Efraim ils carrs da cumbat,

da Jerusalem ils cavals.

Svanir sto era igl artg da cumbat.

El annunzia la pasch als pievels.

E siu reginavel tonscha dad ina mar tocca l'otra,

dil flum (grond) als cunfins dalla tiara.